

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****REMZİ YILDIZ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2021/34619
Karar Tarihi : 26/3/2025

Başkan : Basri BAĞCI
Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Kenan YAŞAR
Ömer ÇINAR
Raportör : Yusuf Enes KAYA
Başvurucu : Remzi YILDIZ

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, mahkûmiyet hükmünün gerekçesi ile hüküm fıkrasındaki farklılıktan dolayı infaza konu hapis cezasının süresinin yanlış belirlenmesi nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Başvurucunun terör örgütüne üye olma suçundan hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir. Son duruşmada başvurucuya tefhim edilen kısa kararda başvurucunun 9 yıl hapis cezası ile cezalandırıldığı, duruşmada gözlemlenen tutum ve davranışları lehe değerlendirilerek cezasının takdiren 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 62. maddesi gereğince 1/12 oranında indirildiği, bu suretle sonuç cezanın 8 yıl 3 ay hapis cezası olduğu belirtilmiştir.

3. Gerekçeli kararın gerekçe bölümünde başvurucunun cezasında 5237 sayılı Kanun'un 62. maddesi gereğince takdiren 1/6 oranında indirim yapıldığı belirtilmiştir. Buna karşın hüküm fıkrasında takdiri indirim oranının 1/12 olduğu, başvurucunun sonuç olarak 8 yıl 3 ay hapis cezası ile cezalandırıldığı ifade edilmiştir.

4. Başvurucu, gerekçe ile hüküm fıkrasındaki bu farklılıkla ilgili şikâyetlerini istinaf ve temyiz kanun yollarında ileri sürmüştür. Mahkûmiyet hükmü 8 yıl 3 ay hapis cezası olarak istinaf ve temyiz incelemesinden geçerek 20/2/2019 tarihinde kesinleşmiştir.

5. Başvurucu 4/8/2020 tarihli dilekçesiyle gerekçe ile hüküm fıkrası arasındaki farklılığın giderilmesi ve yeni müddetnamenin 1/12 değil 1/6 oranı uygulanmak suretiyle yeniden tanzim edilmesini talep etmiştir. Başvurucu, bu dilekçesine cevap verilmediğini ileri sürmüştür.

6. Başvurucu, mahkûmiyet kararını veren İstanbul 25. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesi ve yeni bir müddetname düzenlenmesi talebiyle 10/3/2021 tarihinde bir dilekçe daha sunmuştur.

7. Başvurucunun dilekçesi Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Bakırköy 1. İnfaz Hâkimliğine (İnfaz Hâkimliği) gönderilmiştir. İnfaz Hâkimliği 19/4/2021 tarihinde müddetnamenin usul ve kanuna uygun olduğunu belirterek başvurucunun talebini reddetmiştir.

8. Başvurucunun karara karşı yaptığı itiraz Bakırköy 1. Ağır Ceza Mahkemesince (Ağır Ceza Mahkemesi) 11/6/2021 tarihinde kesin olarak reddedilmiştir. Ağır Ceza Mahkemesi 5237 sayılı Kanun'un 62. maddesinin uygulanması yönünden gerekçe ile hüküm fıkrası arasında farklılık varsa da hükmün kesinleşmiş olması nedeniyle düzenlenen müddetnamenin usul ve kanuna uygun olduğunu belirtmiştir.

9. Nihai karar 29/6/2021 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiş, başvuru 28/7/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

10. Komisyon, adli yardım talebinin kabulüne ve başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

II. DEĞERLENDİRME

11. Başvurucu, hakkındaki mahkûmiyet kararının gerekçesinde takdirî indirim nedenlerinden dolayı 1/6 indirim oranı öngörülmesine rağmen hüküm kısmında 1/12 oranında indirim yapıldığını, hüküm ile gerekçe arasındaki bu çelişkinin daha fazla süre ceza infaz kurumunda kalmasına neden olduğunu, bu çelişkinin düzeltilmesi ve yeni bir müddetname düzenlenmesi talebiyle verdiği dilekçelerin yargılamayı yapan mahkemece değerlendirilmesi gerekirken taleplerinin usul ve kanuna aykırı olarak İnfaz Hâkimliğince ve Ağır Ceza Mahkemesince değerlendirilip reddedildiğini belirterek kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının, adil yargılanma hakkının ve etkili başvuru hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

12. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; hem mahkûmiyete karar veren İstanbul 25. Ağır Ceza Mahkemesinin hem de İnfaz Hâkimliğinin söz konusu deliller çerçevesinde somut olayın özelliklerini dikkate alarak hukuki nitelendirme yaptığı, müddetnamenin usul ve kanuna uygun olduğuna karar verildiği, yapılacak değerlendirmede bu hususun dikkate alınması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı başvuru formundaki iddialarını yinelemiştir.

13. Başvuru, kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı kapsamında incelenmiştir.

14. Bir mahkûmiyet kararının infazına ilişkin olarak Anayasa'nın 19. maddesi açık bir hüküm içermemektedir. Ancak Anayasa'nın 19. maddesinin amacı kişileri keyfî bir şekilde hürriyetten yoksun bırakılmaya karşı korumak olup maddede öngörülen istisnai hâllerde kişi hürriyetine getirilecek sınırlamaların da maddenin amacına uygun olması gerekir (*Abdullah Ünal* [2. B.], B. No: 2012/1094, 7/3/2014, § 38). Bir kimsenin mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi kapsamında hürriyetinden yoksun bırakıldığının söylenebilmesi için her şeyden önce hürriyeti kısıtlayıcı ceza veya güvenlik tedbirinin bir mahkeme tarafından verilmesi, ikinci olarak yerine getirilecek kararın hürriyeti kısıtlayıcı ceza veya güvenlik tedbirlerine ilişkin olması gerekir. Ceza veya güvenlik tedbiri içermeyen bir karara dayanılarak bir kimsenin hürriyetinden yoksun bırakılması mümkün değildir. Son olarak hürriyetten yoksun bırakılmanın mahkemece verilen hürriyeti kısıtlayıcı ceza veya güvenlik tedbirinin kapsamını aşmaması

gerekir (*Ercan Bucak (2)* [1. B.], B. No: 2014/11651, 16/2/2017, § 40; *Şaban Dal* [1. B.], B. No: 2014/2891, 16/2/2017, § 32; *Ç.Ö. [GK]*, B. No: 2014/5927, 19/7/2018, § 33).

15. Yargıtayın yerleşik içtihatlarına göre duruşmada tefhim olunan kısa karar ile gerekçeli karar arasındaki çelişki, hükmün infazında karışıklığa neden olabilecek bir hukuka aykırılıktır. Gerekçeli kararın tefhim olunan kısa karar ile çelişki doğuracak şekilde yazılması, tefhimle geçerli hâle gelerek hükmün esasını oluşturan kısa kararın sıhhatinin zedelenmesine yol açabilecek ise de çelişkili durumlarda itibar edilmesi ve infaza esas alınması gereken, tefhimle geçerli hâle geldiğinde hiçbir kuşku bulunmayan kısa karardır (Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 14/12/2010 tarihli ve E.2010/6-232, K.2010/260 sayılı; 20/3/2012 tarihli ve E.2011/2-339, K.2012/103 sayılı kararları). Dolayısıyla gerekçeli kararın kısa karara göre düzeltilmesi, infaz işlemlerinin kısa karara göre yapılması gerekir. Somut olayda başvuru hakkında verilen kısa kararda 5237 sayılı Kanun'un 62. maddesi gereğince uygulanan takdiri indirim oranının 1/12 olduğu ifade edilmiş ve sonuç ceza 8 yıl 3 ay olarak belirlenmiştir. Gerekçeli kararın hüküm fıkrasında da aynı değerlendirme yapılmıştır. Başvuru hakkındaki hapis cezasının infazında kısa kararın esas alındığı görüldüğünden başvurunun fazladan tutulması gibi bir durum söz konusu değildir. Bu nedenle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına yönelik bir ihlalin bulunmadığının açık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

16. Açıklanan gerekçelerle başvurunun *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

III. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 339. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca tahsil edilmesi mağduriyetine neden olacağından adli yardım talebi kabul edilen başvurunun yargılama giderlerini ödemekten TAMAMEN MUAF TUTULMASINA 26/3/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.